

DOCUMENTAR

Nominalizarea lui Gregorian Bivolaru pe lista Europol

I. Mandatul European de Arestare

1.1. Prezentarea făcută lui Gregorian Bivolaru, pe site-ul Europol

Datele indicate de mandat:

Infrațiunea: Exploatarea sexuală a copiilor și pornografie infantilă

Explicația de sub fotografie:

În calitate de profesor de yoga și mentor spiritual, a recrutat între anii 2002 și 2006 eleve yoga aflate sub limita de vârstă, în scopul exploatării lor sexuale, abuzând de autoritatea lui și ținându-și victimele într-o stare de servitute. A avut în mod repetat relații sexuale și acte de perversiune sexuală cu minora, oferindu-i sume de bani și alte avantaje.

(<https://eumostwanted.eu/#/bivolaru-gregorian>)

BIVOLARU, Gregorian	
Wanted	
ALIAS:	Aurolsson MAGNUS
CRIME:	<u>Sexual exploitation of children and child pornography</u> ??
SEX:	Male
APPROXIMATE HEIGHT:	175 cm
EYE COLOUR:	Black
DATE OF BIRTH:	Mar 13, 1952
NATIONALITY:	Romanian
ETHNIC ORIGIN:	European
STATE OF CASE:	Sentenced to 6 years of prison
YEARS SENTENCED:	6

CAN YOU HELP?

If you can help the police on finding this person, write your message here

Between 2002 and 2004, as a yoga teacher and spiritual mentor, by abusing of his authority and by keeping his victim in a state of servitude, he recruited an underaged yoga student , for sexual exploitation. He repeatedly maintained sexual acts and sexual perversions with the minor, giving her various amounts of money and other benefits.

National wanted site reference: www.politiaromana.ro

1.2. Fotografia lui Gregorian Bivolaru alături de cei mai periculoși criminali din Europa, preluată pe site-ul ziarului *Le Figaro* de la Europol

Titlul: Figurile celor 57 de persoane cele mai căutate în Europa, afișate pe Internet

Textul sub imagine: Europol difuzează pe un site lansat în această vineri [28 ianuarie 2016], numele criminalilor celor mai periculoși și căutați în mod activ în cele 28 de state membre: pe el apar 57 de fotografii

1.3. Extrase din presa românească privind „lista celor mai căutați infractori din Europa”

politiaromana.ro

(<https://www.politiaromana.ro/ro/stiri/politia-romana-are-un-nou-instrument-pentru-depistarea-infractorilor-periculosi>)

29 Ianuarie 2016
Sursa: EUROPOL

Politia română are un nou instrument pentru depistarea infractorilor periculoși

Astăzi se lansează (www.eumostwanted.eu), site creat de autoritățile de aplicare a legii din Europa și EUROPOL, pentru depistarea celor mai căutați infractori ai Europei./ Site-ul are o aplicație care permite tuturor cetățenilor să ofere informații utile.

Autoritățile europene de aplicare a legii au colaborat pentru a crea website-ul (www.eumostwanted.eu), prin intermediul căruia cetățenii pot ajuta poliția să depisteze cei mai căutați infractori ai Europei.

Lansat de European Network of Fugitive Active Search Teams (ENFAST) - o rețea de polițiști din 28 de state membre ale Uniunii Europene specializată în localizarea și prinderea urmăriților internațional, cu sprijinul EUROPOL, site-ul va oferi informații despre cei mai

importanți infractori urmăriți internațional, atât condamnați, cât și suspecți că ar fi comis infracțiuni grave sau acte de terorism în Europa.

Urmărind creșterea siguranței în spațiul comunitar, aceasta este prima inițiativă la nivel paneuropean de a întocmi o listă de *most wanted*, pe o platformă comună. Astfel, începând de astăzi, cetățenii europeni și nu numai, pot oferi informații utile prin intermediul acestui site, sub protecția anonimatului, dacă este nevoie.

Disponibil în 17 limbi europene, conținutul site-ului va fi gestionat de echipele ENFAST din fiecare stat membru, ale căror administratori vor insera informațiile referitoare la cei mai importanți infractori urmăriți internațional la solicitarea țării respective, primind în mod direct orice pistă referitoare la depistarea acestora.

Pentru a face site-ul ușor de utilizat, prezentând o listă compactă, fiecare țară va publica un număr restrâns de persoane urmărite, care va fi în permanență ajustat, în funcție de priorități. EUROPOL a sprijinit ENFAST în acest proiect, punând la dispoziție o platformă sigură și îi va sprijini pe administratori cu problemele de ordin tehnic.

romaniatv.net

(http://www.romaniatv.net/gregorian-bivolaru-si-inca-un-roman-pe-lista-celor-mai-cautati-infractori-din-europa_271196.html#n)

Gregorian Bivolaru și încă un român, pe lista celor mai căutați infractori din Europa

Publicat: Vineri, 29 Ianuarie 2016 22:18 //
Actualizat: Vineri, 29 Ianuarie 2016 22:18 //
Sursa: (*romaniatv.net*)

Doi români se numără printre cei mai căutați infractori din Europa. Gregorian Bivolaru și Robert Gîrleanu sunt considerați oameni foarte periculoși și au fost incluși pe lista „most wanted” a Europol.

Gregorian Bivolaru este căutat sub acuzațiile de exploatare sexuală a minorilor și pornografie infantilă, în timp ce Robert Gîrleanu a fost condamnat pe viață pentru omor, însă nu a fost prins de autorități.

În total, pe lista infractorilor căutați de Europol apar 57 de nume.

Robert Gîrleanu a fost dat în urmărire internațională în vara lui 2015, după ce Curtea de Apel București l-a condamnat la închisoare pe viață pentru triplu asasinat. Nu se știe cum a fugit din țară, având în vedere că acesta era dat în consemn la frontieră încă de acum un an și jumătate. O altă decizie bizară este și eliberarea dispusă de prima instanță a lui Gîrleanu. Acesta a fost pus sub control judiciar de același judecător care, la doar câteva luni distanță, avea să îl condamne pe viață. Numele lui Gîrleanu apare în mai multe asasinate celebre comise în țara noastră.

Tribunalul Sibiu a emis, în 2013, mandat european de arestare pe numele lui Gregorian Bivolaru, condamnat la șase ani de închisoare pentru act sexual cu un minor.

Gregorian Bivolaru a fost condamnat, pe 14 iunie 2013, de Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ), la șase ani de închisoare cu executare pentru act sexual cu un minor în formă continuată, decizia fiind definitivă.

Prin aceeași decizie, ICCJ l-a achitat pe Bivolaru de perversiuni sexuale în legătură cu victima Mădălina Dumitru, pe motiv că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive ale infracțiunii. Pentru același motiv și în cazul aceleiași victime, Bivolaru a fost achitat și pentru fapta de trafic de minori.

Instanța l-a mai achitat pe Bivolaru, pe motiv că fapta nu există, în cazul acuzației de act sexual cu un minor în legătură cu victima Ilinca Simionescu, și pentru trafic de minori în legătură cu aceeași victimă, pe motiv că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive.

De asemenea, ICCJ a încetat procesul penal față de Bivolaru în legătură cu fapta de act sexual cu un minor în formă continuată în legătură cu victima Arabela Marquez și totodată pentru fapta de corupție sexuală în legătura cu victima Mădălina Dumitru, în ambele cazuri constatându-se prescrierea faptelor.

Totodată, instanța a încetat procesul penal pe numele lui Bivolaru pentru tentativă la trecerea frauduloasă a frontierei, fapta fiind prescrisă.

Gregorian Bivolaru a plecat din România după ce a fost trimis în judecată, în august 2004, fiind arestat în aprilie 2005, în Suedia. În noiembrie 2005, autorităților române li s-a respins cererea de extrădare a acestuia.

Ulterior, în decembrie 2005, fondatorul MISA a primit azil politic din partea autorităților suedeze.

romanalibera.ro

(<http://www.romanalibera.ro/actualitate/international/doi-romani-sunt-pe-lista-celor-mai-cautati-infractori-din-europa--unul-dintre-ei--gregorian-bivolaru-405862>)

Doi români sunt pe lista celor mai căutați infractori din Europa. Unul dintre ei - Gregorian Bivolaru

de Mihai Diac, 29 ianuarie 2016 - știre actualizată la ora 18:16, 29 ianuarie 2016

Autoritățile de aplicare a legii din Europa și EUROPOL au lansat site-ul (www.eumostwanted.eu), care ajută la depistarea celor mai căutați infractori, anunță Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR), potrivit Agerpres.

România apare pe acest portal cu doi urmăriti: Gregorian Bivolaru, pe numele căruia există un mandat de executare a șase ani de închisoare pentru act sexual cu un minor, și Robert Gîrleanu, cu cetățenie română și moldovenească, ce este căutat pentru omor și având de executat închisoare pe viață.

Site-ul are o aplicație care permite tuturor cetățenilor să ofere informații utile și este lansat de European Network of Fugitive Active Search Teams (ENFAST) – o rețea de polițiști din 28 de state membre ale Uniunii Europene specializată în localizarea și prinderea urmăritilor internațional, cu sprijinul EUROPOL.

digi24.ro

(<http://www.digi24.ro/Stiri/Digi24/Actualitate/Stiri/Doi+romani+pe+lista+Most+Wanted+a+Europol>)

Doi români pe lista „Most Wanted” a Europol
Publicat 18:16, 29.01.16

Doi români se află pe lista celor mai căutați infractori din Europa, iar pozele lor apar alături de fotografia celui mai căutat terorist al momentului, Salah Abdeslam. Este vorba despre fostul lider al MISA, Gregorian Bivolaru și de Robert Gîrleanu, un criminal condamnat la închisoare pe viață. Autoritățile europene au lansat un site cu poze și informații despre cei mai temuți infractori, ca să obțină date care i-ar putea ajuta la capturarea lor.

Gregorian Bivolaru are 64 de ani, este acuzat de exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă și condamnat la 6 ani de închisoare.

Potrivit informațiilor Europol între 2002 și 2004, Gregorian Bivolaru, în calitate de profesor de yoga și mentor spiritual, a recrutat un minor pe care l-a exploatat sexual.

Robert Gîrleanu are 38 de ani și este acuzat de omor și vătămare corporală gravă. El este condamnat la închisoare pe viață

În anul 2000, în Republica Moldova, Robert Gîrleanu a împușcat mortal trei bărbați, iar trupurile lor le-a dus în pădure, unde le-a incinerat și îngropat. Cei trei bărbați au fost uciși pentru că au vândut o mașină furată și nu au împărțit banii așa cum au convenit inițial.

În ceea ce privește pagina web (www.eumostwanted.eu), la ea lucrează 28 de specialiști din statele membre ale Uniunii Europene împreună cu EUROPOL și este disponibil în 17 limbi.

obiectiv.info

(http://www.obiectiv.info/doi-romani-pe-lista-most-wanted-a-europol_90110.html)

Doi români pe lista "Most Wanted" a Europol

Doi români se află pe lista celor mai căutați infractori din Europa, iar pozele lor apar alături de fotografia celui mai căutat terorist al momentului, Salah Abdeslam. Este vorba despre fostul lider al MISA, Gregorian Bivolaru și de Robert Gîrleanu, un criminal condamnat la închisoare pe viață. Autoritățile europene au lansat un site cu poze și informații despre cei mai temuți infractori, ca să obțină date care i-ar putea ajuta la capturarea lor.

Gregorian Bivolaru are 64 de ani, este acuzat de exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă și condamnat la 6 ani de închisoare.

Potrivit informațiilor Europol între 2002 și 2004, Gregorian Bivolaru, în calitate de profesor de yoga și mentor spiritual, a recrutat un minor pe care l-a exploatat sexual.

Robert Gîrleanu are 38 de ani și este acuzat de omor și vătămare corporală gravă. El este condamnat la închisoare pe viață

În anul 2000, în Republica Moldova, Robert Gîrleanu a împușcat mortal trei bărbați, iar trupurile lor le-a dus în pădure, unde le-a incinerat și îngropat. Cei trei bărbați au fost uciși pentru că au vândut o mașină furată și nu au împărțit banii, așa cum au convenit inițial.

În ceea ce privește pagina web (www.eumostwanted.eu), la ea lucrează 28 de specialiști din statele membre ale Uniunii Europene împreună cu EUROPOL și este disponibil în 17 limbi.

II. Comunicate și plângeri față de nominalizarea lui Gregorian Bivolaru pe lista Europol

1. Comunicatul de presă al MISA

Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut

Biroul de presă MISA
5 Februarie 2015

Comunicat de Presă

Biroul de Presă MISA vă informează despre abuzul grav înfăptuit de Inspectoratul General al Poliției române prin nominalizarea lui Gregorian Bivolaru pe lista Europol a celor mai căutați infractori. Această acțiune a autorităților române a încălcat atât Legea română cât și Decizia cadru Europeană de nominalizare a celor mai importanți criminali *most wanted* din fiecare stat membru.

Remarcăm faptul că datele transmise către Europol de către Poliția română încalcă grav adevărul juridic al dlui Bivolaru. În realitate, Gregorian Bivolaru a fost condamnat în anul 2013 la șase ani de închisoare *doar* pentru o singură infracțiune: cea de „*act sexual cu o minoră în formă continuată*”, fiind definitiv achitat de Instanța Supremă pentru presupuse infracțiuni de: *trafic de minori, corupție sexuală etc.* Mai mult, reamintim că tânăra respectivă, în raport cu care a fost condamnat, avea la data săvârșirii faptelor peste 16 ani, a negat faptele acuzatoare și a reclamat constant timp de 11 ani abuzul autorităților române cu ocazia instrumentării acestui caz. Cu toate acestea, pe pagina web a Europol, infracțiunile asociate lui Bivolaru Gregorian sunt „*exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă*”!! Diferența de încadrare juridică dintre cele două acuzații este substanțială. Această aparentă eroare nu poate fi atribuită autorităților europene, întrucât chiar pe site-ul Europol este specificat: „Conținutul site-lui este gestionat și actualizat de echipele ENFAST naționale ale fiecărui stat membru UE”. Cu alte cuvinte, *falsificarea evidentă a datelor aparține în totalitate Poliției române!*

Nominalizarea dlui Bivolaru de către Poliția română ca fiind între primii doi cei mai periculoși infractori din România este complet nejustificată și încalcă în mod fățiș Decizia cadru europeană (Decizia 2009/371/JAI) care prevede explicit pentru ce infracțiuni sunt trecuți autorii pe lista Europol! Consultând chiar pagina web a site-ului Poliției române referitoare la cei mai căutați infractori de pe teritoriul țării, se poate observa că din cele 41 de persoane indicate, cel puțin 15 dintre ele au condamnări net mai dure decât cea a lui Gregorian Bivolaru. În cazul acelor persoane este vorba, de exemplu, despre „*omor deosebit de grav*” (condamnare 21 de ani), „*infracțiuni la regimul armelor și munițiilor*” (condamnare 18 ani), „*înșelăciune și fals intelectual*” (condamnare 17 ani), „*trafic de droguri de mare risc*” (condamnare 15 ani), mulți dintre ei fiind urmăriți deja de Interpol! În pofida acestei

situații, Poliția română l-a selectat în mod discriminatoriu pe Gregorian Bivolaru ca prezentând gradul cel mai mare de pericolozitate dintre toți urmăriții general!

Așadar, consultând legislația europeană (Decizia 2009/371/JAI, cap. 1, art. 4 și Anexa) și/sau cea corespondentă națională românească [art. 1 alin. (2) lit. g) Legea nr. 55/2012], ce prevăd cooperarea statelor membre UE cu Oficiul European de Poliție (Europol), constatăm că autoritățile române l-au nominalizat ilegal pe Bivolaru Gregorian pe lista *Most Wanted* a Europol. Administrația română a încălcat două prevederi fundamentale ale acestor legi. Mai întâi, infracțiunea de „*act sexual cu o minoră*” nici măcar nu este vizată de Europol (fiind mult sub competența acestui Oficiu), întrucât Poliția Europeană este mobilizată pentru infracțiuni mult mai grave, cum ar fi terorism, criminalitate organizată, asasinat, jaf armat, sau trafic de droguri. În al doilea rând, infracțiunea nu a implicat două sau mai multe state membre ale Uniunii Europene care să fi fost afectate de infracțiunea respectivă „*astfel încât să fie necesară o abordare comună din partea statelor membre, ca urmare a amplitudinii, a importanței și a consecințelor infracțiunilor*”.

Indicarea dlui Gregorian Bivolaru pentru lista Europol intră în contradicție și cu faptul că el beneficiază de azil politic în Suedia, iar autoritățile române cunoșteau foarte bine acest lucru. Protecția specială acordată unui refugiat este statuată și de Convenția de la Geneva, iar în aceste condiții menționarea lui pe lista *Most Wanted* apare abuzivă.

Relevantă pentru faptul că Gregorian Bivolaru nu este un *fugar* și deci nu se ascunde de nici o autoritate (nici română, nici europeană) este și analiza cazului său, efectuată de mai multe ori atât în cadrul *Parlamentului European* (în cadrul comisiei PETI) cât și în cadrul *Organizației pentru Cooperare și Securitate* (OSCE-HDIM). Un proces în care el a reclamat abuzurile săvârșite de statul român împotriva sa este în prezent pe rol la CEDO. De asemenea, mai multe organizații internaționale pentru apărarea drepturilor omului (*Amnesty*, *Comitetul Helsinki*, *Human Rights Without Frontiers*, *Soteria International* etc.), mai multe zeci de deputați din toate grupurile Parlamentului European, media internațională, experți și diferite alte autorități au semnalat persecuția constantă pe care autoritățile române o desfășoară de foarte mulți ani împotriva lui Gregorian Bivolaru.

Să nu ignorăm, totodată, sumele uriașe utilizate de polițiștii români de la bugetul de stat pentru a fi prins un așa-zis *fugar* și un așa-zis *infractor periculos*, în timp ce adevărații criminali, adevărații teroriști, cei care ne pun cu adevărat siguranța și viața în pericol sunt lăsați liberi în Europa, România epuizându-și prin aceasta nominalizare numărul de doi infractori pentru a căror prindere poate primi cooperare europeană!

Noul abuz săvârșit de autoritățile române este cu atât mai fâțș cu cât a fost acompaniat de o mediatizare virulentă care instiga în continuare opinia publică la ură și linșaj împotriva lui Bivolaru Gregorian, producându-i acestuia grave prejudicii și punându-i chiar viața în pericol! Invităm pe această cale toate trusturile de presă, organizațiile de apărare a drepturilor omului, precum și toate instituțiile statului abilitate ca, în urma investigațiilor pe care le vor efectua, să identifice gravele abuzuri săvârșite de Poliția română - secțiunea de colaborare cu Europolul - și să contribuie la o justă și corespunzătoare reparație, în acord cu adevărul juridic.

2. Plângere prealabilă administrativă

Către

INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE
DIRECTIA DE INVESTIGATII CRIMINALE – SERVICIUL URMĂRIRI
București, Șos. Ștefan cel Mare, nr. 13-15, sector 2
În atenția Comisarului-Șef de Poliție M.P.

DOMNULE COMISAR-ȘEF,

Subsemnatul BIVOLARU GREGORIAN, cu domiciliul în Regatul Suediei, cu sediul procesual ales și adresa de corespondență la Cabinet de avocat „M. M.” - București, sector..., în baza art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, formulez, depun și susțin prezenta

PLÂNGERE PREALABILĂ ADMINISTRATIVĂ

împotriva deciziei de a se posta pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) – EUROPE’S MOST WANTED FUGITVES (Cei mai căutați urmăriți ai Europei) date privind persoana subsemnatului.

Vă solicit prin prezenta:

- să admiteți plângerea;
- să dispuneți îndepărtarea de îndată de pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) a numelui, fotografiei și a tuturor informațiilor privindu-l pe subsemnatul;
- tragerea la răspundere a celor care se fac vinovați de acest grav abuz.

În fapt, la data de 29 ianuarie 2016 a fost lansat EUROPOL site-ul (<https://eumostwanted.eu>) care a fost pus de către Europol la dispoziția ENFAST (European Network of Fugitives Active Search Teams/Rețeaua europeană a echipelor de căutare activă a urmărilor). Site-ul are ca scop eficientizarea localizării și prinderii persoanelor care au fost condamnate pentru infracțiuni foarte grave și care se ascund de autorități. Fiecare stat membru UE postează pe acest site date cu privire la două dintre persoanele care sunt date în urmărire internațională, în funcție de priorități.

În mod nelegal și cu încălcarea gravă a drepturilor fundamentale ale omului, pe acest site au fost postate informații despre subsemnatul, Bivolaru Gregorian, cu toate că *persoana subsemnatului nu se încadrează sub nicio formă în criteriile care au stat la baza înființării acestei platforme și cu toate că nu am fost condamnat pentru nici una dintre infracțiunile menționate în dreptul numelui meu*, care în mod evident au fost inventate de către cei responsabili cu administrarea și publicarea acestor date [...].

Potrivit mențiunilor existente pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>), răspunderea pentru informațiile publicate aparține în exclusivitate membrilor ENFAST din cadrul IGPR – Direcția investigații criminale – Serviciul urmăririi: „*Conținutul site-lui este gestionat și actualizat de echipele ENFAST naționale ale fiecărui stat membru UE*”, de aceea vă solicit

scoaterea de îndată a datelor privitoare la subsemnatul de pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>), având în vedere grava vătămare care mi-a fost adusă.

Considerente:

I. *Măsura de a fi publicat numele subsemnatului pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) găzduit de Europol este nelegală și abuzivă având în vedere calitatea mea de REFUGIAT, cu toate drepturile care decurg din aceasta.*

Postarea pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) a informațiilor privitoare la subsemnatul este un abuz extrem de grav, având în vedere faptul că am calitatea de *refugiat* în Suedia încă din anul 2005. Subsemnatul nu sunt unul dintre „Europe’s Most Wanted Fugitives”. Statul suedez mi-a acordat azil politic în anul 2006 având în vedere persecuțiile grave la care risc să fiu supus în România din partea autorităților și prin urmare beneficiez de protecția acestui stat, pe teritoriul căruia domiciliesc și îmi desfășor activitatea profesională.

Autoritățile suedeze mi-au emis documente de identitate în baza Convenției de la Geneva din 1951 privind refugiații, de aceea postarea numelui subsemnatului pe un astfel de site îmi încalcă în mod flagrant toate drepturile prevăzute de această Convenție [...].

În mod evident acest nou abuz se circumscrie la rândul lui motivațiilor pe care autoritățile suedeze le-au avut în vedere atunci când au decis să îmi acorde protecție. Iată care sunt considerentele pentru care Curtea Supremă a Suediei a refuzat extrădarea subsemnatului solicitată de autoritățile române: „O vedere de ansamblu a investigației la care am făcut referire în această parte trebuie privită ca susținând concluzia că, datorită convingerilor sale religioase, Gregorian Bivolaru riscă să suporte persecuții cu caracter grav, în cazul extrădării. Pentru acest motiv, Curtea Supremă găsește că paragraful 7 (n.a. - din Legea suedeză privind extrădarea) constituie un impediment în aplicarea Legii extrădării” (Decizia Curții Supreme din Suedia dată în data de 21.10.2005 în Stockholm în Dosarul nr. Ö 2913-05) [...]. Extrădarea a fost solicitată în baza mandatului de arestare care a fost emis chiar în cauza în care am fost condamnat, considerentele analizate de Curtea Supremă din Suedia și de Înalta Curte de Casație și Justiție din România fiind aceleași.

Aceste aspecte sunt cunoscute de Poliția română, motiv pentru care acest demers care mă vizează este de o rea-credință inimaginabilă și este o continuare a acțiunilor represive ale autorităților române împotriva mea.

II. *Includerea subsemnatului pe lista postată pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) este nelegală și abuzivă având în vedere că nu am fost condamnat pentru nici una dintre cele 2 fapte menționate în dreptul numelui meu.*

Subsemnatul nu am fost condamnat niciodată pentru „*exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă*” și prin urmare nu există niciun mandat european de arestare pe numele subsemnatului cu privire la cele 2 fapte. În realitate, am fost condamnat pe nedrept pentru o cu totul altă infracțiune, și anume infracțiunea de *act sexual cu un minor* [prevăzută de art. 198 alin. (2) și (3) C.pen. din 1969]. Este imensă disproporția vădită care există între mențiunea făcută pe site și realitate. Nu se poate invoca o eventuală eroare de către cei responsabili de postarea informațiilor greșite, deoarece în josul acestor mențiuni false este pus și link-ul (www.politiaromana.ro) care conține informații despre (actuala) situația reală juridică a subsemnatului. [...]

Este totodată extrem de elocvent faptul că această „strategie” de dezinformare, care servește în mod evident unor interese politice, a mai fost folosită de Poliția română anterior. Imediat după luarea Deciziei nr. 2107/2013 de către Î.C.C.J. prin care am fost condamnat

pentru infracțiunea de act sexual cu un minor, IGPR a postat în mod intenționat pe site-ul (www.politiaromana.ro) faptul că aş fi fost condamnat pentru *trafic de persoane*, când în realitate fusesem *achitat* pentru acea infracțiune prin aceeași decizie. Nu se poate invoca nici în acest caz, nici în cel precedent existența unor erori, deoarece este obligația autorităților române să dețină informații corecte despre situația juridică a subsemnatului. Am formulat plângere prealabilă administrativă și cu ocazia aceluși abuz, fiind soluționată favorabil [...].

Este important de precizat și faptul că așa-zisa infracțiune de „*exploatare sexuală a copiilor*” [...], despre care se afirmă în mod fals pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) că aş fi săvârșit-o, nici *măcar nu este prevăzută ca atare în Codul Penal*, ceea ce demonstrează în plus care a fost scopul real al acestui demers abuziv: livrarea de informații inventate, nereale, cetățenilor europeni și autorităților altor state europene, cu scopul evident de a crea o imagine falsă asupra subsemnatului. „Exploatarea” este în realitate doar unul dintre elementele constitutive ale infracțiunilor de *trafic de persoane* sau *trafic de minori*, fiind *scopul* acestor infracțiuni, iar „exploatarea sexuală” este o variantă în care se poate realiza acest scop. De asemenea, în Codul penal român nu este folosit termenul de „copii” în descrierea traficului de minori, ci cel de „minori”, înlocuirea intenționată a acestuia cu cel de „copii” fiind făcută în mod evident din dorința de a accentua gravitatea așa-ziselor fapte pe care în realitate nu le-am săvârșit.

Este evident că s-a intenționat a se folosi o exprimare exagerată, neadecvată și incorectă juridic în ceea ce privește această încadrare, ea vizând obținerea unei reacții accentuate de adversitate în rândul celor care accesează site-ul, precum și a unei reacții mediatice spectaculoase care să sprijine această acțiune injustă a autorităților române. De altfel, acest efect mediativ deja s-a produs, informația intenționat greșită de pe site fiind preluată și amplificată de presă în mod exagerat, unele dintre publicații afirmând chiar că am săvârșit infracțiunea de viol. [...]

Este, de asemenea, de o importanță majoră să precizez faptul că nici așa-zisa descriere a faptelor astfel cum s-a publicat pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) nu este una corectă: „În perioada 2002-2004, folosindu-se de calitatea declarată de profesor yoga și mentor spiritual, prin abuz de autoritate și tinere în stare de aservire, a recrutat, în scopul exploatării sexuale, o minoră cursantă yoga cu care a întreținut în mod repetat acte sexuale și de perversiune sexuală și căreia i-a oferit și dat diverse sume de bani și alte foloase”. [...] Și această descriere privește infracțiunea de trafic de minori: *Recrutarea* este o variantă alternativă de săvârșire a infracțiunii de trafic de minori, iar *exploatarea sexuală*, așa cum am precizat anterior, este scopul acestei infracțiuni. Or, subsemnatul, în realitate, **am fost achitat** cu privire la infracțiunea de trafic de minori. Situația de fapt reținută prin rechizitoriu și preluată în mod abuziv pe acest site nu a fost confirmată de instanța de judecată, constatându-se că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Având în vedere aceste aspecte este inexplicabilă atitudinea autorităților de a ignora efectiv realitatea și de a prezenta date complet false despre subsemnatul.

În concluzie, chiar și dacă s-ar ignora aspectele expuse mai sus (deși nu este posibil aceasta), nu se poate ignora însă faptul că **în realitate subsemnatul nu am fost condamnat nici pentru trafic de minori, nici pentru pornografie infantilă, neexistând niciun mandat european de arestare pentru nici una dintre cele 2 infracțiuni.**

Astfel, subliniez faptul că, în ceea ce privește infracțiunea de *trafic de minori*, subsemnatul am fost judecat și am fost **achitat** pentru această infracțiune prin Decizia nr. 2107/2013 a Î.C.C.J. din Dosarul nr. 405/85/2005. De asemenea, deși nu are legătură cu această speță,

pentru a evita orice confuzii și eventuale răstălmăciri ulterioare, mai fac și precizarea că am fost judecat și **achitat** în anul 2015 prin Decizia nr. 62/11.02.2015 și pentru infracțiunea de *trafic de persoane* în Dosarul nr. 22351/3/2007 al Tribunalului Cluj. Prin urmare, *este exclusă existența vreunui mandat european de arestare pentru infracțiunile de trafic de minori sau trafic de persoane*, ceea ce face ca mențiunea de „exploatare sexuală a copiilor”, să fie atât incorectă, cât și falsă.

În ceea ce privește infracțiunea de *pornografie infantilă*, este și mai evidentă mistificarea care s-a urmărit a se face de către autoritățile române, deoarece subsemnatul *nu am fost niciodată nici măcar cercetat și judecat pentru această faptă și cu atât mai puțin condamnat*.

În concluzie, precizez că nu am fost condamnat niciodată pentru infracțiunile menționate pe site-ul Europol.

III. Publicarea numelui subsemnatului pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) este nelegală și vădit disproporționată în raport cu interesul public, având în vedere că situația mea juridică actuală nu se încadrează în criteriile care stau la baza selectării persoanelor care se încadrează în categoria „Europe’s Most Wanted Fugitives”.

Site-ul (<https://eumostwanted.eu>) a fost creat pentru a prinde infractori periculoși, care sunt suspecti sau au fost condamnați pentru infracțiuni extrem de grave și violente și care se ascund pe teritoriul altor state europene. Autoritățile române nu au dreptul să folosească în mod abuziv acest site, și astfel să îl deturneze de la scopul lui real, în scopul de a servi unele interese politice, cu consecința vătămării grave a drepturilor și intereselor propriilor cetățeni, în speță drepturile și interesele subsemnatului. Prin această măsură, am fost practic transformat ilegal și injust într-o „țintă”. S-a urmărit declanșarea unei adevărate „vânători” împotriva mea, inclusiv printre cetățenii țării în care sunt refugiat, cetățeni care sunt în mod evident sunt acum induși în eroare de informațiile false de pe acest site, care mă prezintă ca pe o persoană extrem de periculoasă care ar fi săvârșit infracțiuni extrem de grave împotriva unor copii, cu toate că acest lucru nu este adevărat.

Faptul că înțeleg să îmi exercit dreptul de a beneficia de protecția altui stat european care mi-a acordat azil politic, precum și de toate drepturile legale oferite de statutul de refugiat, nu se poate în nici un caz interpreta ca fiind o acțiune de a mă sustrage de la executarea unei pedepse acordată în urma unei condamnări pe care de altfel o consider profund nedreaptă.

Subsemnatul nu mă ascund de autoritățile române, ci am un domiciliu stabil la adresa indicată în petitul prezentei plângeri și care este cunoscut de autoritățile din România. În toată această perioadă am avut și încă am permis de rezidență permanentă ca refugiat în Suedia, dețin acte de identitate suedeze valabile, am corespondat cu autoritățile române de fiecare dată când a fost necesar, am apelat la justiția română în mai multe cazuri pentru a îmi fi apărate drepturile și interesele personale care mi-au fost încălcate de autoritățile române sau de către persoane particulare, am dat curs tuturor solicitărilor instanțelor de judecată care au fost în acord cu statutul meu de refugiat în dosarele penale în care am fost și sunt inculpat, fiind în permanență asistat de avocați aleși. Toate acestea demonstrează cu prisosință că nu sunt un fugar, că nu mă ascund, ci dimpotrivă, că înțeleg să îmi exercit drepturile fundamentale în conformitate cu reglementările interne și internaționale privitoare la statutul meu.

Totodată, vă rugăm să observați care este natura infracțiunilor pe care le-au săvârșit celelalte persoane care au fost incluse de fiecare stat membru UE pe lista „Europe’s Most Wanted Fugitives” și care într-adevăr se ascund de autorități. Acestea sunt infracțiuni foarte

grave, majoritatea săvârșite cu violență: omor, vătămare corporală gravă, trafic de droguri, terorism, tâlhărie, viol, răpire, luare de ostatici, aderarea la un grup infracțional organizat etc. Printre cei care se află pe această listă sunt capii unor organizații mafioate, sunt cei suspecți de organizarea atacurilor teroriste de la Paris din noiembrie 2015 etc.

În aceste condiții, este evident că se impune utilizarea cu bună-credință a acestui site de către fiecare țară în parte, care trebuie să își stabilească prioritățile în funcție de particularitățile fiecărui caz: gravitatea infracțiunii, modalitatea în care a fost săvârșită infracțiunea, pedeapsa care a fost aplicată unde este cazul, interesul public protejat, precum și alte circumstanțe particulare fiecărei persoane.

Or, consultând pagina web a site-ului Poliției române referitoare la cei mai căutați infractori de pe teritoriul țării, (<https://politiaromana.ro/ro/most-wanted>), nu se poate găsi nicio explicație rațională, cu atât mai puțin una logico-juridică, de ce nu există interes din partea autorităților române pentru a fi identificate persoane condamnate sau suspecte de infracțiuni extrem de grave săvârșite majoritatea cu violență, din care enumerăm doar câteva cazuri:

- Omor – Mîzga Valerică (21,6 ani – omor deosebit de grav), Chița Ioan (18 ani), Cioancă Sebastian Decebal (15 ani), Crețu Ioan Marian (10 ani);
- Tentativă de omor – Tudosiea Mihai (8 ani), Bolfa Ioan (8 ani), Boicea Lucian (8 ani);
- Viol – Valug Ilie (15 ani), Zuziac Bogdan (6 ani);
- Tâlhărie – Niciu Constantin (11,6 ani), Popescu Ovidiu (8 ani), Brîndușescu Ilie Dănuț (8 ani);
- Trafic de droguri de mare risc – Bulzan Marius Dan (12 ani);
- Infracțiuni la regimul armelor și munițiilor – Rodideal Vasile (18 ani), Kis Marton Gyozo (15 ani).

Disproporția vădită dintre aceste cazuri și cel al subsemnatului este un semn de întrebare: **cui îi servește în realitate acest demers?** Această întrebare este și mai îndreptățită având în vedere alăturarea numelui subsemnatului cu numele celui alt cetățean român postat pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) găzduit de Europol și gestionat de echipele ENFAST: *Gîrleanu Robert, condamnat la pedeapsa închisorii pe viață pentru omor.* [...]

Circumstanțele cazului meu dovedesc cu prisosință că împotriva mea s-a săvârșit un abuz extrem de grav și includerea numelui meu pe listă fiind vădit disproporționată față de interesul real al publicului care se susține că se urmărește a fi protejat prin intermediul acestui site. Publicarea numelui subsemnatului pe lista „Europe’s Most Wanted Fugitives” este un act total injust de discriminare, de încălcare flagrantă a drepturilor mele constituționale și a celor protejate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a prevederilor Convenției de a Geneva, a legislației referitoare la protecția datelor cu caracter personal (care prevede obligația folosirii acestor date cu bună-credință și în mod corect) și a legislației privind organizarea și funcționarea Europol.

Reamintesc contextul în care am fost condamnat, pentru a demonstra abuzul grav la care sunt supus:

1. Am fost condamnat în Dosarul nr. 405/85/2005 prin Decizia nr. 2107/14.06.2013 de către ICCJ la 6 ani de închisoare pentru infracțiunea de act sexual cu minora Mădălina Dumitru, reținându-se de către instanță că aceasta avea vârsta de 16-17 ani la data săvârșirii presupuselor fapte;

2. Subsemnatul am fost condamnat în faza de recurs a procesului, fără a se administra probe noi, deși fusesem anterior achitat atât de instanța de fond prin Sentința penală

nr. 86/23.04.2010 a Tribunalului Sibiu, cât și de instanța de apel prin Decizia penală nr. 5/A/14.03.2011 a Curții de Apel Alba-Iulia;

3. Minora Mădălina Dumitru, așa-zisa victimă, a avut o poziție constantă de negare a existenței faptei pentru care am fost condamnat, susținând pe parcursul a cei aproape 10 ani cât a durat procesul că nu a întreținut acte sexuale cu subsemnatul; ea a formulat numeroase plângeri împotriva autorităților române pentru maniera abuzivă și ilegală în care i s-a atribuit calitatea de parte vătămată în procesul subsemnatului, fără ca ea să se considere vreun moment parte vătămată;

4. Una dintre principalele probe avute în vedere la soluția de condamnare au fost niște convorbiri telefonice care au fost înlăturate de instanțele de fond și de apel ca fiind o probă obținută ilegal; ulterior, Tribunalul București a admis prin Decizia civilă nr. 1404/23.06.2015 în Dosarul civil nr. 12816/302/2012* cererea de chemare în judecată formulată de subsemnatul împotriva Statului Român și a Parchetului de pe lângă ICCJ, prin care am solicitat să se constate caracterul ilicit al interceptării convorbirilor telefonice ale subsemnatului și nelegalitatea acestei probe.

5. În perioada în care dosarul penal în care am fost condamnat se afla deja pe rolul Tribunalului Sibiu, în anul 2005, subsemnatului i s-a acordat azil politic de către Guvernul suedez pentru considerentele expuse anterior; de atunci sunt refugiat în Suedia, unde domiciliesc și îmi desfășor activitatea, respectând legile țării care mă protejează;

6. Având în vedere încălcarea repetată și gravă a drepturilor subsemnatului cu ocazia judecării dosarului penal în care am fost condamnat, nr. 405/85/2005 al ICCJ, m-am adresat cu o cerere Curții Europene a Drepturilor Omului, procedură care a fost admisă în principiu, fiind în faza în care în luna octombrie 2015 Guvernul român a fost interpelat de Secția a treia a Curții Europene cu privire la diferitele violări ale drepturilor omului în cazul condamnării subsemnatului (aspecte care pot fi consultate la adresa <http://hudoc.echr.coe.int/eng#>).

7. În paralel, în cea de-a doua procedură judiciară penală în care sunt parte, aflată pe rolul Tribunalului Cluj (Dosarul nr. 22351/3/2007), am fost achitat pentru infracțiunile de trafic de persoane și constituire de grup infracțional organizat, constatându-se că faptele nu există. Reproduc aici și un citat din concluziile deciziei de achitare: „Plasarea activităților specifice ale membrilor și simpatizanților MISA sub titulatura traficului de persoane aduce atingere de la început legalității rechizitoriului DIICOT, întrucât legalitatea incriminării exclude interpretarea legii penale prin analogie asupra unor fapte neprevăzute de lege”!

8. Situația juridică a subsemnatului și gravitatea abuzurilor la care sunt supus constant de autoritățile române a atras atenția a zeci de europarlamentari, cazul subsemnatului fiind discutat în mai multe ocazii în Parlamentul European și la Reuniunile anuale de Implementare – Dimensiunea Umană (HDIM - Human Dimension Implementation Meeting) a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE). În prezent cazul „Bivolaru Gregorian” este pe agenda de discuții a Comisia de Petiții a Parlamentului European. Comisia Europeană a solicitat autorităților suedeze ca înainte de toate să îmi respecte drepturile de refugiat, permițând Suediei să acorde prioritate acestui statut față de mandatul european de arestare care a fost emis pe numele meu. De asemenea, Persecuțiile la care sunt supus au fost bine documentate de către Amnesty International, Apador-CH, Human Rights Without Frontiers, Soteria și de multe alte organizații internaționale de apărare a drepturilor omului, care au interpelat de mai multe ori autoritățile române în legătură cu cazul subsemnatului și au întocmit rapoarte cu privire la abuzurile flagrante la care acesta am fost supus. Cercetători și experți ca dl. Gabriel

Andrescu și dl. Sperling din Danemarca au concluzionat că aceste persecuții au fost inițiate de către poliția politică dinainte de Revoluția din 1989 și au fost preluate și continuate de actualele structuri politice și servicii de informații. În concluzie, *mass-media internațională, experți și diferite autorități au tratat în mod unanim cazul subsemnatului ca fiind unul în care s-au produs grave încălcări ale drepturilor omului.*

Având în vedere toate aceste aspecte, este de neînțeles și totodată foarte revoltător să figurez printre primii 57 cei mai căutați infractori din Uniunea Europeană, alături de teroriști și criminali periculoși. Incluziunea mea pe această listă a fost evident intenționată și a avut scopul de a îmi afecta cât mai mult statutul de refugiat, imaginea și chiar integritatea fizică și psihică. Ea este **un act grav de discriminare instituționalizată** care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 297 C.pen. (abuzul în serviciu).

IV. Incluziunea numelui subsemnatului pe lista „Europe’s Most Wanted Fugitives” este nelegală în raport de competența Europol, instituția care găzduiește site-ul (<https://eumostwanted.eu>)

Vă solicităm să constatați că cei responsabili cu gestionarea site-ului (<https://eumostwanted.eu>) din partea autorităților române au încălcat art. 1 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 55/2012 privind cooperarea României cu Oficiul European de Poliție (Europol), care reglementează că acest tip de cooperare se referă la infracțiunile menționate la lit. g), respectiv *infracțiunile care sunt de competența Europol.*

Subsemnatul am fost condamnat pentru infracțiunea de act sexual cu un minor, care nu face parte dintre infracțiunile care intră în competența Europol, astfel cum este stabilită la art. 4 din Decizia 2009/371/JAI din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) care prevede (<https://www.europol.europa.eu/>): „Competența Europol include criminalitatea organizată, terorismul și alte forme grave de criminalitate, astfel cum sunt enumerate în Anexă, care afectează două sau mai multe state membre, astfel încât să fie necesară o abordare comună din partea statelor membre, ca urmare a amploarei, a importanței și a consecințelor infracțiunilor”. Lista altor forme grave de criminalitate care intră în sfera de competența Europol enumerate în Anexă sunt: traficul ilegal de droguri, activitățile ilegale de spălare de bani, criminalitatea legată de substanțe nucleare, radioactive, introducerea ilegală de imigranți, traficul de ființe umane, criminalitatea legată de autovehicule, omuciderea voluntară și vătămarea corporală gravă, traficul ilicit de organe și țesuturi umane, răpirea, sechestrarea și luarea de ostatici, rasismul și xenofobia, jaful organizat, traficul ilegal de bunuri de patrimoniu, inclusiv antichități și opere de artă, înșelăciunea și fraudă, activități mafioate („racketeering”) și extorcarea, contrafacerea și piratarea produselor, falsul și uzul de fals legat de documente administrative, falsificarea banilor și a altor mijloace de plată, criminalitatea informatică, corupția, traficul ilegal de arme, muniții și materiale explozibile, traficul ilegal cu specii rare de animale, traficul ilegal cu specii și varietăți rare de plante, infracțiuni împotriva mediului, traficul ilegal cu substanțe hormonale și alți factori de creștere.

Prin urmare, autoritățile române nu aveau dreptul să îmi introducă numele pe această listă „Europe’s Most Wanted Fugitives” având în vedere că astfel au fost încălcate flagrant două prevederi importante:

- infracțiunea pentru care am fost condamnat să intre în competența Europol;
- infracțiunea pentru care am fost condamnat menționată să implice două state membre ale Uniunii Europene.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, precum și faptul că activitatea Poliției Române se realizează în interesul persoanei și al comunității, vă solicit să dispuneți:

- îndepărtarea de îndată de pe site-ul (<https://eumostwanted.eu>) a numelui, fotografiei și a tuturor informațiilor privind-l pe subsemnatul;

- tragerea la răspundere a celor care se fac vinovați de acest grav abuz.

În cazul în care nu veți admite prezentele solicitări, mă voi adresa instanței de contencios administrativ competente.

Data: 9.02.2016
Bivolaru Gregorian

3. Răspunsul direcției de investigații criminale

România
Ministerul Afacerilor Interne
Inspectoratul General al Poliției Române
Direcția de Investigații Criminale
Nesecret
Nr. 135953/S5/DA/16.02.2016 Ex.

Către,

Domnul BIVOLARU GREGORIAN
prin Cabinetul de avocat „M. M.” [...], București

Urmare solicitării dumneavoastră din data de 05.02.2016, vă comunicăm următoarele :

I. La data de 15.06.2013, în dosarul nr. 405/85/2005, Tribunalul Sibiu, în baza sentinței penale nr. 86/23.04.2010, precum și în baza deciziei penale nr. 5/A/14.03.2011 a Curții de Apel Alba Iulia, modificată prin Decizia penală nr. 2107/14.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, rămasă definitivă, a emis mandatul de executare a pedepsei nr. 135/2010 din 15.06.2013, prin care ați fost condamnat la 6 (șase) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 198 alin. (2) și (3) C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. din 1969.

Deoarece ați părăsit teritoriul României încă din faza de urmărire penală, în cursul anului 2004 autoritățile române au solicitat darea în urmărire la nivel național și internațional.

Întrucât existau date că vă aflați pe teritoriul Suediei, s-a procedat la verificarea acestora prin intermediul canalelor de cooperare polițienească internațională, iar autoritățile polițienești din această țară ne-au informat că, în prezent, pe numele dvs. nu este înregistrată o adresă de domiciliu sau reședință în această țară, nu există informații cu privire la o posibilă locație în Suedia și nu există în derulare vreun caz privind acordarea azilului la autoritatea de Imigrări din această țară.

Acest lucru a determinat autoritățile române să extindă aria și mijloacele de căutare la nivel european, inclusiv solicitarea sprijinului opiniei publice, prin postarea fotografiei pe site-ul „eumostwanted.eu”.

II. Decizia-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre transpusă în dreptul românesc prin Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, prevede un număr de 32

infracțiuni care dau loc la predare în baza mandatului european de arestare iar infracțiunea pentru care ați fost condamnat face parte / este asimilată categoriei generice de infracțiuni denumită *Exploatarea sexuală a copiilor și pornografie infantilă*. De altfel, în art. 96 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 în lista celor 32 infracțiuni sunt incluse toate acele infracțiuni asimilate, *indiferent de denumirea pe care o au în legislația statului emitent*.

Mai mult, inclusiv în conținutul mandatului european de arestare nr. 5/17.06.2013 emis pe numele dvs. de către Tribunalul Sibiu, Secția penală, în dosar nr. 405/85/2005 (p. 3), deși este descrisă fapta comisă, la încadrare a fost selectată tot categoria generică de infracțiuni denumită *Exploatarea sexuală a copiilor și pornografie infantilă, întrucât atât permite nomenclatorul*.

Pentru a întări această afirmație, potrivit căreia nomenclatorul site-ului nu permite efectuarea altei mențiuni, mai facem precizarea că, inclusiv pe site-ul *Europe 's most wanted*, la descrierea faptei este menționată strict fapta reținută în sarcina dvs., adică aceea de „act sexual cu un minor în formă continuată”.

III. Site-ul *Europe's most wanted* este un proiect ENFAST - rețeaua europeană a structurilor de urmărire, constituită în scopul localizării și depistării urmărilor internațional, înființată printr-o rezoluție a Consiliului European, la data de 09.11.2010. ENFAST a inițiat, creat și lansat site-ul respectiv cu sprijinul tehnic al EUROPOL.

Conținutul postărilor este gestionat exclusiv de către unitățile naționale ENFAST, iar rolul EUROPOL este acela de a dezvolta platforma care găzduiește site-ul, *neavând atribuții operative de localizare și prindere a urmărilor internaționali*.

Criteriile de selecție și includere a urmărilor pe lista *Europe's most wanted* sunt atributul fiecărui membru ENFAST, iar fiecare își stabilește prioritățile de selecție și postare, precum și perioada de menținere pe site, *cazurile putând fi rulate periodic*.

Având în vedere că vă sustrageți punerii în aplicare a unui mandat de executare a pedepsei închisorii pentru comiterea unei infracțiuni de drept comun, Poliția Română și autoritățile judiciare române, în cadrul cooperării polițienești și judiciare internaționale colaborează cu toate organismele internaționale și autoritățile de aplicare a legii din celelalte state. Coroborând necesitatea exercitării eficiente a atribuțiilor conferite de lege cu posibilitatea de a se apela la sprijinul cetățenilor pentru realizarea acestora, informarea publicului cu privire la persoanele căutate pentru săvârșirea de infracțiuni devine una dintre pârgھیile prin intermediul căreia se poate realiza scopul instituției *dării în urmărire*.

În acest sens, pe lângă alte activități specifice derulate inițial, s-a luat decizia publicării fotografiei dvs. pe site-ul Poliției Române, la secțiunea *Most Wanted*, întrucât, conform reglementărilor interne, sunt îndeplinite condițiile pentru a face parte din această categorie (pericolul social al faptei, gravitatea pedepsei, modul de operare, impactul public etc.).

La fel s-a procedat și în cazul publicării fotografiei pe site-ul „*Europe 's most wanted fugitives*”, cu precizarea că EUROPOL doar găzduiește site-ul respectiv, iar responsabilitatea gestionării mențiunilor publicate revine Poliției Române.

Director
Comisar șef de poliție
P. M.

Șeful Serviciul Urmăriri
Comisar șef de poliție
D. A.

4. Contestațiile depuse de organizația Soteria Internațional¹

Răspunsurile Direcției de Investigații Criminale adresate organizației Soteria Internațional

România
Ministerul Afacerilor Interne
Inspectoratul General al Poliției Române
Direcția de Investigații Criminale

5.02.2016

Către,

Domnul KONRAD SWENNINGER
Vice-președinte Soteria Internațional

Urmare solicitării dumneavoastră din data de 03.02.2016, depusă în scris la sediul IGPR - Direcția de Investigații Criminale, vă comunicăm următoarele:

La data de 15.06.2010, în dosarul nr. 405/85/2005, Tribunalul Sibiu, în baza sentinței penale nr. 86/23.04.2010, precum și în baza deciziei penale nr. 5/A/14.03.2011 a Curții de Apel Alba-Iulia, modificată prin Decizia penală nr. 2107/14.06.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, rămasă definitivă, a emis mandatul de executare a pedepsei nr. 135/2010 din 15.06.2013, prin care inculpatul Gregorian Bivolaru, *alias* Magnus Aurokson, născut la 13.03.1952, a fost condamnat la 6 (șase) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de act sexual cu un minor în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 198 alin. (2) și (3) C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C.pen. din 1969.

Întrucât acesta a părăsit teritoriul României încă din faza de urmărire penală, în cursul anului 2004 autoritățile române au solicitat darea lui în urmărire la nivel național și internațional. La data de 4 aprilie 2005, urmăritul a fost depistat și reținut pe teritoriul Suediei în vederea extrădării către România, însă, autoritățile suedeze au refuzat extrădarea.

Precizăm că, în realizarea atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, polițistul român este investit cu exercițiul autorității publice, iar printre drepturile conferite de lege se află și acela de a solicita sprijinul cetățenilor pentru urmărirea, prinderea, imobilizarea și conducerea la unitățile de poliție a persoanelor care au comis fapte penale.

Întrucât Bivolaru Gregorian se sustrage punerii în aplicare a unui mandat de executare a pedepsei închisorii, fiind condamnat pentru comiterea unei infracțiuni de drept comun, Poliția Română și autoritățile judiciare române, în cadrul cooperării polițienești și judiciare internaționale colaborează cu toate organismele internaționale și autoritățile de aplicare a legii din celelalte state.

¹ A se vedea prezentarea „Soteria Internațional” de pe site-ul organizației (<http://www.soteriainternational.org/about>): „Soteria Internațional a fost fondată în luna iulie 2007 ca o reacție la intoleranța guvernamentală și instituțională, în creștere după anul 2001, față de organizațiile spirituale și de practică spirituală din ultimele decenii. În aceeași perioadă de timp, spiritualitatea a fost adoptată la nivel mondial de către tot mai mulți oameni ca o bază pentru auto-înțelegere și perspectivă asupra vieții.

Coroborând necesitatea exercitării eficiente a atribuțiilor conferite de lege cu posibilitatea de a se apela la sprijinul cetățenilor pentru realizarea acestora, informarea publicului cu privire la persoanele căutate pentru săvârșirea de infracțiuni devine una dintre pârgurile prin intermediul căreia se poate realiza scopul instituției *dării în urmărire*.

În acest sens, pe lângă alte activități specifice derulate, s-u luat decizia publicării fotografiei lui Bivolaru Gregorian pe site-ul Poliției Române, la secțiunea *Most Wanted*, întrucât, conform dispozițiilor interne, îndeplinește condițiile pentru a face parte din această categorie (pericolul social al faptei, gravitatea pedepsei, modul de operare, impactul public etc.). La fel s-a procedat și în cazul publicării fotografiei pe site-ul „*Europe's most wanted fugitives*”, cu precizarea că EUROPOL doar găzduiește site-ul respectiv, iar responsabilitatea gestionării celor două nominalizări revine Poliției Române.

Cu respect,

Director
Comisar șef de poliție
P. M.

Șeful serviciului de Urmărire
Comisar șef de poliție
D. A.

România
Ministerul Afacerilor Interne
Inspectoratul General al Poliției Române
Direcția de Investigații Criminale

17.02.2016

Către,

Domnul KONRAD SWENNINGER
Vice-președinte Soteria Internațional

Urmare solicitării dumneavoastră din data de 03.02.2016 adresată Ministerului Afacerilor Interne - domnului Ministru de Interne Petre Tobă, remisă acestei direcții spre competență soluționare, precum și urmare a mesajului dvs. din 15.02.2016 transmis prin intermediul poștei electronice, vă comunicăm următoarele:

1. Criteriile de selecție și includere a urmăriților pe lista *Europe's most wanted* sunt cele pe care vi le-am comunicat în primul răspuns, din data de 05.02.2016. respectiv: pericolul social al faptei, gravitatea pedepsei, modul de operare, impactul public etc.

Criteriile de selecție sunt atributul fiecărui membru ENFAST, iar fiecare își stabilește prioritățile de selecție și postare, precum și perioada de menținere pe site, *cazurile putând fi rulate toate, periodic*.

Responsabilitatea gestionării mențiunilor și selecțiilor publicate revine Poliției Române, iar mai devreme sau mai târziu vor fi postate și celelalte cazuri de *most wanted*.

2. Site-ul *Europe's most wanted* este un proiect ENFAST - rețeaua europeană a structurilor de urmărire, constituită în scopul localizării și depistării urmăriților internaționali, înființată printr-o rezoluție a Consiliului European, la data de 09.11.2010.

ENFAST a inițiat, creat și lansat site-ul respectiv cu sprijinul tehnic al EUROPOL.

Conținutul postărilor este gestionat exclusiv de către unitățile naționale ENFAST, iar rolul EUROPOL este acela de a dezvolta platforma care găzduiește site-ul, *neavând atribuții operative de localizare și prindere a urmăriților internaționali*.

3. *Nu există nicio modificare a acuzației stabilită de către instanța emitentă a mandatului de executare a pedepsei închisorii emis împotriva condamnatului Gregorian Bivolaru, alias Magnus Aurolson, iar pentru a înțelege care este situația de fapt facem următoarele precizări:*

Decizia-cadru nr. 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre. transpusă în dreptul românesc prin Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală. cu modificările și completările ulterioare, prevede un număr de 32 infracțiuni care dau loc la predare în baza mandatului european de arestare iar infracțiunea pentru care ați fost condamnat face parte/este asimilată categoriei generice de infracțiuni denumită *Exploatarea sexuală a copiilor și pornografie infantilă*. De altfel, în art. 96 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, în lista celor 32 infracțiuni sunt incluse toate acele infracțiuni asimilate, *indiferent de denumirea pe care o au în legislația statului emitent*.

Mai mult, inclusiv în conținutul mandatului european de arestare nr. 5/17.06.2013 emis pe numele lui Gregorian Bivolaru de către Tribunalul Sibiu, Secția penală, în Dosar nr. 405/85/2005 (pag. 3), deși în realitate este descrisă fapta comisă, la încadrare, în mandat *a fost selectată* tot categoria generică de infracțiuni denumită *Exploatarea sexuală a copiilor și pornografie infantilă*, întrucât atât permite nomenclatorul.

Pentru a întări această afirmație, potrivit căreia nomenclatorul site-ului nu permite efectuarea altei mențiuni, și pentru a arăta că nu a existat nici o intenție de a denatura realitatea. facem precizarea că, inclusiv pe site-ul *Europe's most wanted*, la descrierea faptei este menționată strict infracțiunea reținută în sarcina condamnatului, adică aceea de „*act sexual cu un minor în formă continuată*”.

4. La data de 04.04.2005, condamnatul Gregorian Bivolaru a fost reținut și apoi arestat pe teritoriul Suediei, în baza mandatului de urmărire internațională emis de autoritățile române, iar privarea de libertate în dosarul extrădării - care ulterior a fost respinsă - a durat până la data de 21.10.2005.

Cu stimă,

Director
Comisar șef de poliție
P. M.

Șeful serviciului de Urmărire
Comisar șef de poliție
D. A.

Scrisoare adresată de Soteria International Directorului Europol

Soteria International
8.02.2016

Către,

Domnul Rob Wainwright, Director al Europol

Stimate Doamne Rob Wainwright,

Europol a postat pe site-ul său *Europe's most wanted fugitives* o dezinformare cu privire la refugiatul român Gregorian Bivolaru. Gregorian Bivolaru este protejat de persecuția judiciară românească de către Convenția de la Geneva, după decizia Curții Supreme suedeze din anul 2005 (Ö-2913/2005). Actualul mandat de arestare european emis de România în anul 2013 și informațiile publicate de către Europol reflectă aceeași persecuție religioasă care a devenit subiectul unui proces în Suedia, care i-a acordat azil. Considerăm că publicarea numelui lui Gregorian Bivolaru, refugiat, demonstrează că întreaga listă este de pus sub semnul întrebării.

În legătură cu postarea Europol-ului, Soteria International constată că;

- prin publicarea numelui lui Gregorian Bivolaru ca fugar, în timp ce acesta se află ca refugiat în Suedia sub protecția Convenției de la Geneva, Europol pare să fi încălcat drepturile fundamentale ale refugiatului; apreciem în continuare că:

- infracțiunile publicate pe lista *Europe's most wanted fugitives* cu privire la Gregorian Bivolaru („exploatarea copiilor”, „pornografie infantilă”) nu corespund mandatului european de arestare românesc, sau oricărei investigații în curs împotriva refugiatului. Informația publicată pare a fi eronată, încălcând articolul 31 din statutele dvs.;

- Infracțiunile pentru care a fost emis mandatul european de arestare, în 2013, nu se califică pentru colaborarea românească cu Europol, în conformitate cu legea română 55/2012. Infracțiunile publicate acum s-ar califica pentru o astfel de colaborare, dar refugiatul nu este căutat sau cercetat pentru asemenea de infracțiuni. Ca urmare, criteriile României de selectare a numelui lui Gregorian Bivolaru pentru lista *Europe's most wanted fugitives* trebuie puse la îndoială. Ele par neclare și nu sunt motivate de vreo situație preocupantă pentru autoritățile de poliție. În conformitate cu decizia Curții Supreme suedeze și cu numeroșii experți și organizații pentru drepturile omului, cum ar fi Amnesty International, Comitetul Helsinki, Human Rights Without Frontiers, constatăm că autoritățile române încalcă drepturile fundamentale prin felul în care manipulează cazul lui Bivolaru

Săptămâna trecută, ne-am întâlnit la București cu responsabilul Poliției Române pentru colaborarea cu Europol// ENFAST. Reuniunea a clarificat motivele pentru care acestea au publicat numele lui Gregorian Bivolaru și acuzațiile de pe lista dvs. Singura concluzie este că autoritățile române au furnizat în mod deliberat Europol-ului informații eronate, în scopul continuării persecuțiilor împotriva refugiatului Gregorian Bivolaru.

Rugăm să ne răspundeți:

- Cine este responsabil pentru a alege ce informații sunt de publicat pe lista *Europe's most wanted fugitives*? În contradicție cu informațiile dvs. oficiale, Poliția Română a indicat pentru noi că nu a fost în întregime o alegere românească, iar astfel de chestiuni au fost discutate cu dvs.

- Refugiatul Gregorian Bivolaru este protejat de Convenția de la Geneva. Cum se poate ca Europol să publice datele sale pe lista *Europe's most wanted fugitives*?

- Care este originea informațiilor dvs., că Gregorian Bivolaru este căutat de către autoritățile române pentru „exploatarea copiilor” și „pornografia infantilă”?

Soteria International pledează pentru drepturile refugiaților religioși. Am urmărit cazul Bivolaru din anul 2007 și am fi fericiți să împărtășim cu dvs. orice informație privitoare la acest caz foarte interesant care reprezintă o provocare pentru însuși nucleul colaborării în cadrul sistemului de justiție al UE.

Cu stimă,
Konrad Swenninger
Membru al Consiliului de conducere

III. Dezbaterile din Parlamentul European cu privire la problemele Mandatului European de Arestare

1. Întrebări parlamentare

(1)

E-011458-13

Judith Sargentini (Verts/ALE), Barbara Lochbihler (Verts/ALE)

Subiect: Alertele Roșii (Interpol Red Notices) și notificările privitoare la refugiații recunoscuți de UE

7 octombrie 2013

Petr Silaev este un refugiat din Moscova. El a scăpat dintr-un raid al poliției ulterior participării sale într-o demonstrație împotriva corupției și problemelor privitoare la construirea unei controversate autostrăzi în afară Moscovei. Autoritățile din Finlanda au decis să îi acorde dlui Silaev azil politic în conformitate cu Convenția 1951. Cu toate acestea, din cauza unei difuziuni a Interpolului, eliberată de procurorii din Moscova, dl. Silaev a fost arestat în Spania și este subiectul unei cereri de extrădare din partea Rusiei, care a fost respinsă pe baza faptului că sentința împotriva lui a avut motivație politică. În decizia să, curtea din Spania s-a bazat, printre altele, pe decizia anterioară a Finlandei. În pofida unei sentințe favorabile a curții, dl. Silaev a stat 8 zile în închisoare și nu a putut părăsi Spania timp de 6 luni întrucât făcea subiectul unei anchete a curții locale. Sistemul Interpolului poate fi greșit utilizat pentru a obține arestări și sentințe de închisoare într-un stat membru, pentru persoanele care deja au fost recunoscute ca refugiați de alte state membre conform standardelor UE. În conformitate cu aceasta:

1. Există o legislație UE în vigoare care poate proteja liberă circulație pe teritoriul EU a refugiaților recunoscuți UE care au primit o Alertă Roșie prin Interpol motivată politic și poate această legislație să stopeze statele membre din a extrăda sau reține persoanele în discuție?

2. Dacă Comisia concluzionează că nu există nici o regulă care să protejeze liberă mișcare a refugiaților recunoscuți de către UE care au o Alertă Roșie Interpol motivată politic, intenționează să ia inițiativa în această direcție?

E-011458/2013

5 decembrie 2015

Răspuns oferit de Doamna Malmström din partea Comisiei

Când Statele Membre analizează răspunsul oferit unei notificări de urmărire generală prin Interpol, Legea Curții Europene le obligă să respecte principiul *non-refoulement*, conform căruia nimeni nu poate fi extras sau expulzat către o țară în care viața sau libertatea sa ar fi amenințate datorită rasei, religiei, naționalității, apartenența la un anumit grup social sau afilierea la o anumită opinie politică, sau dacă există un risc serios ca persoană respectivă să fie supusă la pedeapsa cu moartea, tortură sau alte tratamente degradante. Deși extrădarea unui refugiat este posibilă, Statele Membre trebuie să ia în considerație foarte atent o cerere de extrădare în țara de origine a unei persoane căreia i s-a acordat statutul de refugiat în alt Stat Membru, în lumina tuturor faptelor relevante în cazul respectiv. În acest sens, motivele pentru care unei persoane i s-a acordat statutul de refugiat în UE trebuie luate în considerare.

(2)

Subiect: Abuzuri ale alertelor roșii ale Interpolului

Există o recunoaștere generalizată că sistemul „Mandatelor/Alertelor Roșii” operate de Interpol a suferit abuzuri în anumite țări pentru a elibera mandate motivate politic împotriva unor dizidenți pașnici.

Adunarea Parlamentară OSCE a ridicat astfel aceste probleme, precum și UNHCR privitor la persoanele cărora li s-a acordat statut de refugiați. Mai multe persoane, considerate refugiați de către statele membre UE (ex. Petr Silaev), care sunt totodată vizate de Interpol, trebuie să-și restrângă călătoriile în alte state membre de teamă arestării, rezultând într-o încălcare de facto a drepturilor lor fundamentale garantate de legea CE.

Metodele de redresare sunt total inadecvate. Nu există practic o cale eficientă în statele membre UE. Singură modalitate de redresare este prin Comisia de control a Dosarelor Interpolului (CCF), o comisie care se presupune că se ocupă cu protecția datelor, din care însă, nici un membru nu este un specialist recunoscut în privința infracțiunilor și legislației privitoare la extrădare. Procedurile în fața CCF nu sunt transparente și deciziile sale nu sunt explicate și nici publicate, deci este neclar felul în care gestionează plângerile. E posibil să treacă luni sau chiar ani până se ajunge la un deznodământ și deciziile nu pot fi contestate.

Ca urmare a Adunării Generale Interpol din 24 Octombrie 2013:

1. Poate Comisia să explice ce fel de acțiuni ia pentru a preîntâmpina situațiile în care cetățenii UE și persoanele care rezidă legal în statele membre, inclusiv refugiații cu statut recunoscut, devin victime unor abuzuri politice ale sistemului Interpolului?
2. Este Comisia satisfăcută de faptul că astfel de persoane au acces la o procedură eficientă prin care pot contesta atât Alertele Roșii Interpol cât și restricțiile ce rezultă de aici asupra libertății lor de mișcare și alte drepturi garantate de legea CE?
3. Cum își propune Comisia să prevină statele membre să ocolească subiectul drepturilor de acces prevăzute în regulamentul Europol prin schimbul de informații prin Interpol, atunci când cerințele de dezvăluire sunt mult limitate?

E-013039/2013

Răspuns oferit de Doamna Malmström din partea Comisiei

30 ianuarie 2014

Comisia Europeană se adresează onoraților membri răspunzând la întrebările E-011457/2013, E-011458/2013 și E-011707/2013.

Comisia Europeană monitorizează modul în care Statele Membre se supun principiului non-refoulment consfințit de legea europeană precum și regulile europene de protecție a datelor și, dacă este necesar, va utiliza puterea cu care este investită prin Tratat pentru a se asigura de respectarea lor deplină. În particular, Comisia se va asigura că Carta Drepturilor Fundamentale – care include articolele 19 și 47 – este respectată de Statele Membre atunci când implementează legea europeană.

Schimbul de informații cu Interpolul poate avea o valoare suplimentară în cadrul prevenirii și combaterii crimei. Cu toate acestea, observă Comisia, după cum face și Interpolul, Statele Membre ale UE și autoritățile unor țări terțe, în cadrul limitelor stabilite în legislația internațională, UE și națională, au puteri discreționare cu privire la ce acțiune să întreprindă pe baza unei notificări Interpol. În legătură cu Statele Membre UE, ca Membri ai Interpol-ului, Comisia – nefiind ea însăși Membră a Interpol-ului – va pune în dezbatere împreună cu Interpolul procedurile existente în ceea ce privește emiterea de notificări Interpol. Această va include și posibilă necesitate de a întreprinde acțiuni pentru a consolida suplimentar mecanismele de evitare a cererilor motivate politic. Comisia va informa Parlamentul European cu privire la aceste discuții.

Comisia recomandă folosirea Europol-ului pe post de canal implicit pentru Statele Membre pentru schimbul de informații, după cum este afirmat în Comunicatul său „Consolidarea cooperării în scopul aplicării legii în UE: Modelul de Schimb Informațional European (EIXM) și propune să se reformuleze mandatul Europol-ului.

2. RAPORT conținând recomandări adresate Comisiei privind reexaminarea legislației europene care reglementează mandatul european de arestare

(2013/2109(INL))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportoare: Sarah Ludford

(Inițiativă – art. 42 din Regulamentul de procedură)

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN conținând recomandări adresate Comisiei privind reexaminarea mandatului european de arestare

(2013/2109(INL))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 2, 3, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

- având în vedere articolul 5 din Decizia Parlamentului European din 28 septembrie 2005 de adoptare a Statutului deputaților în Parlamentul European²,
- având în vedere Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre³,
- având în vedere Rapoartele Comisiei privind implementarea mandatului european de arestare și procedurile de predare între statele membre (COM(2005)0063 și SEC(2005)0267, COM(2006)0008 și SEC(2006)0079, COM(2007)0407 și SEC(2007)0979 și COM(2011)0175 și SEC(2011)0430),
- având în vedere raportul final al Consiliului privind a patra rundă a evaluărilor reciproce cu tema „Aplicarea practică a mandatului european de arestare și procedurile corespunzătoare de predare între statele membre” din 28 mai 2009 (CRIMORG 55),
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun (raport final)⁴,
- având în vedere versiunea revizuită a manualului european privind modalitățile de emiteră a unui mandat european de arestare (17195/1/10 REV 1),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1382/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a programului „Justiție” pentru perioada 2014-2020⁵,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 septembrie 2011 intitulată „Instaurarea unui climat de încredere în justiție la nivelul UE - o nouă dimensiune a formării judiciare europene” (COM(2011)551),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 decembrie 2011 privind condițiile de detenție în UE⁶,
- având în vedere recomandarea Parlamentului European privind drepturile deținuților în Uniunea Europeană⁷,
- având în vedere evaluarea valorii adăugate europene a măsurilor adoptate de Uniune privind mandatul european de arestare, realizată de Unitatea Valoare adăugată europeană din cadrul Parlamentului European;
- având în vedere Acordul-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană⁸,
- având în vedere articolele 42 și 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0039/2014),

A. întrucât Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a oferi cetățenilor săi un spațiu al libertății, securității și justiției și întrucât, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), aceasta respectă drepturile omului și libertățile fundamentale, asumându-și obligații pozitive pe care trebuie să le îndeplinească pentru a-și onora acest angajament; întrucât, pentru a fi eficient, principiul recunoașterii reciproce trebuie să se

² JO L 262, 7.10.2005, p. 1.

³ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

⁴ Texte adoptate, 23.10.2013, P7_TA(2013)0444.

⁵ JO L 354, 28.12.2013, p. 73.

⁶ JO C 168 E, 14.6.2013, p. 82.

⁷ JO C 102, 28.4.2004, p. 31.

⁸ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

fundamenteze pe încredere mutuală, care nu se poate concretiza decât prin garantarea respectării drepturilor fundamentale ale suspectilor și ale persoanelor acuzate, precum și a drepturilor procedurale în cadrul proceselor penale pe întreg cuprinsul Uniunii; întrucât încrederea reciprocă se consolidează prin formare, cooperare și dialog între autoritățile judiciare și juriști, creând o cultură judiciară europeană autentică;

B. întrucât Decizia-cadru 2002/584/JAI a cunoscut, în general, un mare succes în realizarea obiectivului său de a accelera procedurile de predare în toată Uniunea, în comparație cu procedurile tradiționale de extrădare din statele membre și constituie piatra de temelie a recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală prevăzute la articolul 82 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);

C. întrucât au apărut probleme legate de funcționarea sa, unele specifice Deciziei-cadru 2002/584/JAI ca urmare a lacunelor din decizia-cadru, cum ar fi neinclusiunea în mod explicit a garantării drepturilor omului sau a verificării proporționalității, precum și a implementării incomplete și incoerente a acesteia, întrucât altele sunt comune cu setul de instrumente de recunoaștere reciprocă datorită dezvoltării incomplete și dezechilibrate a zonei de justiție penală a Uniunii;

D. întrucât definirea clară și buna funcționare a instrumentelor de recunoaștere reciprocă a măsurilor juridice sunt esențiale pentru anchetele desfășurate de parchetele naționale în vederea combaterii infracțiunilor transnaționale grave și întrucât aceste instrumente vor fi, de asemenea, fundamentale pentru ancheta desfășurată de viitorul Parchet European odată ce acesta va fi înființat;

E. întrucât Comisia specială pentru probleme de criminalitate organizată, corupție și spălare de bani (CRIM) a sublinia, în rezoluția sa finală, necesitatea de a asigura recunoașterea rapidă și reciprocă, cu respectarea deplină a principiului proporționalității, a tuturor măsurilor juridice, cu referire în special la hotărârile judecătorești, ordinele de confiscare și mandatele europene de arestare (MEA);

F. întrucât există îngrijorări, printre altele, în următoarele privințe:

(i) absența, din Decizia-cadru 2002/584/JAI și din alte instrumente de recunoaștere reciprocă, a unui motiv explicit de refuz în cazul în care există motive serioase să se creadă că executarea măsurii ar fi incompatibilă cu obligațiile statului membru de executare în conformitate cu articolul 6 din TUE și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”);

(ii) absența unei dispoziții din Decizia-cadru 2002/584/JAI și din alte instrumente de recunoaștere reciprocă cu privire la dreptul, prevăzut la articolul 47 din Cartă, la o cale de atac eficace, care rămâne să fie reglementată de legislația națională, fapt ce duce la insecuritate și la practici neconsecvente între statele membre;

(iii) absența unei reexaminări periodice a Sistemului de Informații Schengen (SIS II) și a semnalărilor Interpol, precum și lipsa unei legături automate între retragerea unui MEA și eliminarea unor astfel de semnalări, și incertitudinea în ce privește efectul unui refuz de a executa un MEA asupra validității în continuare a unui MEA și a semnalărilor aferente, astfel încât persoanele care fac obiectul unui MEA nu au posibilitatea de a circula liber în spațiul de libertate, securitate și justiție fără riscul unor viitoare arestări sau predări;

(iv) lipsa de precizie în stabilirea listei infracțiunilor grave asociate MEA, dar și altor instrumente ale UE care fac trimitere în mod constant la lista respectivă, și includerea infracțiunilor a căror gravitate nu este menționată în codurile penale din toate statele membre ale UE și care este posibil să nu treacă testul proporționalității;

(v) utilizarea disproporționată a MEA pentru infracțiuni minore sau în situații în care ar putea fi utilizate alternative mai puțin inoportune, fapt ce duce la arestări nejustificate, timp nejustificat și excesiv petrecut în arest preventiv, aducând astfel atingere, în mod disproporționat, drepturilor fundamentale ale persoanelor suspectate și acuzate și la poveri asupra resurselor statelor membre;

(vi) absența unei definiții a termenului „autoritate judiciară” din Decizia-cadru 2002/584/JAI și din alte instrumente de recunoaștere reciprocă care a condus la diferențe între practicile din statele membre, fapt ce provoacă incertitudine, dăunează încrederii reciproce, și generează litigii;

(vii) absența unor standarde minime care să asigure o supraveghere judiciară eficientă a măsurilor de recunoaștere reciprocă, fapt ce a dus la practici neconsecvente în statele membre în ce privește garanțiile și mecanismele de protecție juridică împotriva încălcărilor drepturilor fundamentale, inclusiv în privința despăgubirilor pentru victimele erorilor judiciare, cum ar fi erorile de identificare, contrar standardelor prevăzute în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) și în jurisprudența consacrată a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE);

(viii) deși recunoaște necesitatea arestului preventiv în anumite condiții, absența unor standarde minime în privința arestului preventiv, inclusiv reexaminarea sa periodică, utilizarea sa ca măsură de ultimă instanță și luarea în considerare a alternativelor, împreună cu absența unor evaluări adecvate a pregătirii pentru proces a cazului pot duce la perioade nejustificate și excesive petrecute în arest preventiv de către persoanele suspectate și acuzate;

(ix) condițiile inacceptabile din multe centre de detenție de pe teritoriul Uniunii și impactul pe care îl are acest lucru asupra drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză, îndeosebi asupra dreptului la protecție împotriva tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, în conformitate cu articolul 3 din CEDO, precum și asupra eficacității și funcționării instrumentelor de recunoaștere reciprocă ale Uniunii;

(x) lipsa asigurării unei reprezentări juridice pentru persoanele urmărite în temeiul unui MEA, atât în statul membru emitent, cât și în statul membru de executare;

(xi) absența, în Decizia-cadru 2002/584/JAI, a unor termene-limită pentru transmiterea MEA traduse, ceea ce generează practici neuniforme și incertitudine;

(xii) lipsa unei definiții adecvate a infracțiunilor penale în cazul cărora testul dublei incriminări nu se mai aplică;

(xiii) neutilizarea altor instrumente existente de cooperare judiciară și recunoaștere reciprocă ale Uniunii;

1. Având în vedere noul cadru legal ce va fi instituit din 2014 în temeiul Tratatului de la Lisabona, consideră că prezentul raport nu ar trebui să se ocupe de problemele ce decurg doar din punerea în aplicare incorectă a Deciziei-cadru 2002/584/JAI, deoarece astfel de probleme pot și ar trebui să fie remediate prin implementarea corectă de către statele membre și prin proceduri ale Comisiei,

2. Invită statele membre să implementeze în timp util și în mod eficient ansamblul măsurilor Uniunii în domeniul dreptului penal, având în vedere faptul că sunt complementare, incluzând ordinul european de anchetă, ordinul european de supraveghere judiciară și măsurile în materie de drepturi procedurale și, prin aceasta, să pună la dispoziția autorităților judiciare instrumente alternative și mai puțin inoportune de recunoaștere reciprocă, asigurând în același timp respectarea drepturilor persoanelor suspectate și acuzate în procedurile penale;

invită Comisia să monitorizeze cu atenție implementarea corectă, precum și impactul acestora asupra funcționării MEA și a spațiului de justiție penală al Uniunii;

3. Invită statele membre și autoritățile judiciare ale acestora să studieze toate posibilitățile existente în Decizie-cadru 2002/584/JAI (cum ar fi considerentul 12) pentru a garanta protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale; să utilizeze toate mecanismele alternative posibile înainte de emiterea unui MEA; să instrumenteze cauza fără întârzieri nejustificate odată ce MEA a dus la o arestare pentru a reduce la minimum perioada de arest preventiv;

4. Afirmă că recunoașterea deplină și punerea în aplicare rapidă a măsurilor juridice reprezintă un pas înainte spre o zonă de justiție penală a Uniunii și subliniază importanța MEA ca mijloc eficace de combatere a infracțiunilor transnaționale grave;

5. Consideră că, având în vedere faptul că problemele evidențiate în considerentul C sunt generate atât de specificul Deciziei-cadru 2002/584/JAI, cât și de caracterul incomplet și dezechilibrat al spațiului de justiție penală al Uniunii, soluțiile legislative trebuie să abordeze ambele aspecte prin activități continue menite să instituie standarde minime privind, printre altele, drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate și printr-o măsură transversală care să stabilească principiile aplicabile tuturor instrumentelor de recunoaștere reciprocă sau, dacă această măsură transversală nu este fezabilă sau nu soluționează problemele semnalate în prezenta rezoluție, prin modificări aduse Deciziei-cadru 2002/584/JAI;

6. Consideră că slăbiciunile identificate nu doar subminează încrederea reciprocă, ci sunt și costisitoare sub aspect social și economic pentru persoanele vizate, pentru familiile acestora și pentru societate în general;

7. Solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte, în termen de un an de la adoptarea prezentei rezoluții și în temeiul articolului 82 din TFUE, propuneri legislative ce urmează recomandările detaliate prevăzute în anexă și care prevăd următoarele:

(a) o procedură prin care o măsură de recunoaștere reciprocă poate fi, dacă este necesar, validată în statul membru emitent de către un judecător, de către o instanță, de către un judecător de instrucție sau de către un procuror, pentru a trece de interpretările diferite ale termenului „autoritate judiciară”;

(b) un control de proporționalitate în momentul emiterii deciziilor de recunoaștere reciprocă, pe baza tuturor factorilor și a circumstanțelor pertinente, cum ar fi gravitatea infracțiunii, stadiul pregătirilor pentru proces, impactul asupra drepturilor persoanei căutate, inclusiv protecția vieții private și de familie, implicațiile costurilor și disponibilitatea unei măsuri alternative mai puțin inoportune;

(c) o procedură de consultare standardizată prin intermediul căreia autoritățile competente din statul membru emitent și din statul membru de executare pot face schimb de informații privind executarea hotărârilor judecătorești, de exemplu cu privire la evaluarea proporționalității și, mai exact, în legătură cu MEA, pentru a verifica stadiul pregătirilor pentru proces;

(d) un motiv obligatoriu de refuz atunci când există motive serioase să se creadă că executarea măsurii ar fi incompatibilă cu obligațiile statului membru de executare în conformitate cu articolul 6 din TUE și cu Carta, în special cu articolul 52 alineatul (1) din aceasta, referitor la principiul proporționalității;

(e) dreptul la o cale de atac eficace în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) din Cartă și cu articolul 13 din CEDO, cum ar fi dreptul la recurs în statul membru de executare împotriva solicitării de executare a unui instrument de recunoaștere reciprocă și dreptul persoanei căutate de a contesta în instanță orice nerespectare de către statul membru emitent a asigurărilor oferite statului de executare;

(f) o definiție mai precisă a infracțiunilor pentru care ar trebui să se aplice MEA, în vederea aplicării testului proporționalității;

8. Solicită o aplicare clară și coerentă de către toate statele membre a legislației Uniunii privind drepturile procedurale în procesele penale asociate utilizării MEA, inclusiv dreptul la interpretare și traducere în cadrul proceselor penale, dreptul de a fi asistat de un avocat în cadrul proceselor penale și dreptul de a comunica după arestare și dreptul la informare în cadrul proceselor penale;

9. Invită Comisia să solicite din partea statelor membre date cuprinzătoare referitoare la funcționarea mecanismului MEA și să includă aceste date în următorul raport de implementare în scopul de a propune măsurile corespunzătoare pentru a remedia orice problemă care apare;

10. Solicită o reexaminare periodică a MEA neexecutate și o analiză a oportunității retragerii acestora împreună cu semnalările SIS II și Interpol aferente; solicită, de asemenea, retragerea MEA și a semnalărilor SIS II și Interpol aferente în cazul în care MEA a fost refuzat din motive obligatorii, ca de exemplu pe baza principiului „ne bis in idem” sau a incompatibilității cu obligațiile în materie de drepturile omului; solicită formularea unor dispoziții conform cărora semnalările SIS II și Interpol să fie actualizate în mod obligatoriu cu informații privind motivele de refuz al executării MEA corespunzător semnalării iar dosarele Europol să fie actualizate în mod corespunzător;

11. Deși subliniază importanța fundamentală a procedurilor corecte, inclusiv a drepturilor la recurs, solicită statelor membre, fie că sunt state membre emitente sau de executare, să prevadă mecanisme juridice pentru a acorda despăgubiri pentru daunele generate de erorile judiciare legate de funcționarea instrumentelor de recunoaștere reciprocă, în conformitate cu standardele prevăzute în CEDO și cu jurisprudența constantă a CEJ;

12. Solicită Consiliului să integreze în versiunea sa revizuită a manualului european privind modalitățile de emiteră a unui mandat european de arestare (17195/1/10 REV 1) un termen-limită de șase zile pentru transmiterea unui MEA tradus, pentru a garanta mai multă claritate și certitudine;

13. Invită statele membre și Comisia să colaboreze la consolidarea rețelelor de contact ale judecătorilor, procurorilor și avocaților apărării în materie penală pentru a înlesni procedurile eficiente și bine documentate legate de MEA și a oferi o formare pertinentă la nivel național și european pentru practicienii din domeniul judiciar și cel juridic, printre altele în domeniul limbilor străine, al utilizării corespunzătoare a MEA, și în ce privește utilizarea combinată a diferitelor instrumente de recunoaștere reciprocă; invită Comisia să elaboreze un manual practic al Uniunii adresat avocaților apărării care acționează în cadrul procedurilor MEA și care să fie ușor accesibil pe întreg cuprinsul Uniunii, având în vedere lucrările derulate în prezent de Asociația europeană a barourilor în domeniul penal pe această temă, și completat de manuale naționale;

14. Invită Comisia să faciliteze înființarea unei rețele judiciare specifice privind mandatul european de arestare și o rețea de avocați ai apărării care își desfășoară activitatea în domeniul justiției penale europene și chestiunilor legate de extrădare și să asigure finanțarea adecvată a acestora, precum și a Rețelei europene de formare judiciară; consideră că, prin programele existente în spațiul de justiție penală al Uniunii, Comisia poate să asigure finanțarea corespunzătoare;

15. Invită Comisia să creeze și să facă ușor accesibilă o bază de date a Uniunii care să colecteze întreaga jurisprudență națională legată de MEA și de alte proceduri de recunoaștere reciprocă, pentru a facilita activitatea juriștilor, precum și monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare și a oricăror probleme care survin;

16. Evidențiază legătura dintre condițiile de detenție și măsurile MEA și reamintește statelor membre că articolul 3 din Convenția europeană a drepturilor omului și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) impun statelor membre nu numai obligații negative, interzicându-le să supună prizonierii la tratamente inumane și degradante, ci și obligații pozitive, cerându-le să garanteze că condițiile de detenție sunt compatibile cu demnitatea umană și că, în cazul în care aceste drepturi sunt încălcate, se efectuează anchete amănunțite și eficiente; invită statele membre să țină seama în mod deosebit de drepturile persoanelor vulnerabile și, în general, să analizeze în profunzime posibilitatea unor alternative la detenție;

17. Pentru a asigura eficacitatea cadrului de recunoaștere reciprocă, invită Comisia să examineze mijloacele juridice și financiare puse la dispoziție la nivelul Uniunii pentru a ameliora standardele de detenție, inclusiv propuneri legislative cu privire la condițiile din arestul preventiv;

18. Confirmă faptul că recomandările respectă drepturile fundamentale, principiul subsidiarității și principiul subsidiarității;

19. Consideră că orice implicație financiară a propunerilor solicitate pentru bugetul Uniunii ar trebui să fie acoperită de alocările bugetare existente; subliniază faptul că adoptarea și implementarea propunerilor respective ar genera economii substanțiale de costuri și timp atât pentru statele membre, cât și pentru cetățeni, fiind astfel benefice atât sub aspect economic, cât și social, fapt clar evidențiat în Evaluarea europeană a valorii adăugate a măsurilor Uniunii privind revizuirea MEA;

20. Încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta propunere, precum și recomandările detaliate în anexă.

ANEXĂ LA PROPUNEREA DE REZOLUȚIE: RECOMANDĂRI PRIVIND UNELE PROPUNERI LEGISLATIVE AVUTE ÎN VEDERE

Procedură de validare pentru instrumentele de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii

- „autoritate emitentă” în legislația penală a Uniunii este definită astfel:

(i) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror competent pentru cauza vizată; sau

(ii) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, cu condiția ca actul ce urmează să fie executat să fie validat, după examinarea conformității cu condițiile de emisie a instrumentului, de către un judecător, de către o instanță, de către un judecător de instrucție sau de către un procuror din statul membru emitent.

Verificarea proporționalității pentru emiterea de instrumente de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii:

- La emiterea unei hotărâri ce urmează a fi executată într-un alt stat membru, autoritatea competentă evaluează cu atenție necesitatea măsurii solicitate în funcție de toți factorii și

circumstanțele pertinente, ținând seama de drepturile procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate și de disponibilitatea unei măsuri alternative mai puțin inoportune, în vederea realizării obiectivelor avute în vedere, și aplică măsura disponibilă cel mai puțin inoportună. Atunci când autoritatea de executare are motive să considere că măsura este disproporționată, aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la importanța executării deciziei de recunoaștere reciprocă. După o astfel de consultare, autoritatea emitentă poate decide să retragă decizia de recunoaștere reciprocă.

Procedură de consultare între autoritățile competente din statul membru emitent și statul membru de executare utilizabilă în cazul instrumentelor de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii:

- Fără a aduce atingere posibilității ca autoritatea competentă de executare să invoce motivele refuzului, ar trebui să se instituie o procedură standardizată prin care autoritățile competente ale statului membru emitent și ale statului membru de executare să facă schimb de informații și să se consulte reciproc cu scopul de a facilita aplicarea armonioasă și eficientă a instrumentelor de recunoaștere reciprocă pertinente sau protecția drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză, cum ar fi evaluarea proporționalității, inclusiv cu privire la MEA, pentru a verifica stadiul pregătirilor pentru proces.

Motiv de refuz bazat pe drepturile fundamentale aplicabil instrumentelor de recunoaștere juridică reciprocă ale Uniunii:

- Există motive serioase să se creadă că executarea măsurii ar fi incompatibilă cu obligațiile statului membru de executare în conformitate cu articolul 6 din TUE și cu Carta.

Dispoziție privind căile de atac eficace aplicabile instrumentelor de recunoaștere reciprocă ale Uniunii:

- Statele membre se asigură, în conformitate cu Carta, cu jurisprudența constantă a CEJ și a CEDO, că toate persoanele ale căror drepturi și libertăți sunt încălcate printr-o hotărâre, acțiune sau omisiune în aplicarea unui instrument de recunoaștere reciprocă în materie penală are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe. În cazul în care o astfel de cale de atac este exercitată în statul membru de executare și are efect suspensiv, decizia finală cu privire la o astfel de cale de atac este luată în termenele stabilite prin actul de recunoaștere reciprocă aplicabil sau, în absența unui termen clar, cu suficientă promptitudine pentru a se asigura că scopul procesului de recunoaștere reciprocă nu este periclitat.

EXPUNERE DE MOTIVE

Decizia-cadru privind Mandatul european de arestare⁹ (denumită în continuare „DC MEA”), aprobată în 2002, a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2004 și este cel mai important instrument juridic al UE bazat pe principiul recunoașterii reciproce, prin care hotărârile judecătorești sunt executate pe baza încrederii reciproce. Obiectivul DC MEA a fost de a accelera și a înlesni aducerea suspectilor sau acuzaților în fața justiției prin transformarea vechii și greoaiei proceduri de extrădare care implică lumea politică într-un nou sistem, mai rapid, de predare, prin comunicarea dintre autoritățile judiciare. MEA facilitează predarea, printre altele, prin stabilirea unor termene-limită stricte și prin limitarea utilizării dublei incriminări

⁹ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului, modificată în 2009 prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului.

ca motiv de refuz. Acesta cere statului membru solicitat să execute mandatul fără nici o evaluare a fondului acuzației sau condamnării.

De la introducerea sa, MEA a oferit un mecanism mai eficient care asigură că frontierele deschise nu sunt exploatate de cei care doresc să se sustragă justiției. În același timp, o predare mai rapidă înseamnă că persoanele suspectate sau acuzate nu ar trebui să mai fie reținute pentru perioade îndelungate de timp în așteptarea extrădării. Comisia Europeană a prezentat trei rapoarte privind implementarea DC MEA care consideră că implementarea operațională a MEA constituie în general un succes, în special în ceea ce privește reducerea întârzierilor în extrădare (de la o medie de un an înainte de MEA la circa 15 zile cu consimțământ, și la circa 50 de zile fără consimțământ în temeiul MEA)¹⁰.

Cu toate acestea, în ciuda unei evaluări generale pozitive, toate cele trei rapoarte ale Comisiei Europene privind punerea în aplicare a Deciziei-cadru din 2002 dezvăluie imperfecțiuni în funcționarea sistemului (inclusiv nerespectarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate, condiții precare de detenție, presupusa utilizare excesivă a MEA de către unele state membre și neaplicarea proporționalității), care sunt, probabil, sprijinite de statisticile care arată că între 2005 și 2009 au fost emise 54 689 MEA, însă doar 11 630 MEA au fost executate¹¹.

Încrederea reciprocă necesară pentru buna funcționare a DC MEA a făcut, prin urmare, obiectul unui număr considerabil de probleme rezultate din punerea în practică a acesteia, inclusiv critici ca urmare a utilizării sistematice a DC MEA pentru infracțiuni minore și preocupări referitoare la măsura în care drepturile individuale sunt periclitate, în ciuda includerii, în articolul 1.3 și în considerentul 12 din decizia-cadru a unei prezumții conform căreia drepturile fundamentale sunt respectate în procedurile de predare. Statele membre au încercat, astfel, să aplice principiile din sistemele lor juridice naționale datorită temerilor că un stat membru emitent putea aplica standarde mai joase în ceea ce privește garanțiile procedurale sau drepturile fundamentale.

Pentru a nu submina credibilitatea MEA și a inițiativelor UE în domeniul justiției penale în general, aceste probleme ar trebui să fie soluționate. Problemele operaționale privind MEA își au rădăcinile în diferite cauze: implementarea incompletă și neconsecventă a DC MEA, cum ar fi nerespectarea termenelor-limită; lacune în DC MEA; precum și caracterul incomplet și dezechilibrat al zonei de justiție penală a UE.

Problemele ce decurg din implementarea incompletă și neconsecventă a DC MEA nu sunt prezentate în prezentul raport deoarece ele ar trebui să fie abordate în primul rând de către Comisia Europeană mai degrabă decât prin reforme legislative la nivelul UE.

Problemele ce decurg din lacune în DC MEA nu sunt neapărat singulare acestei măsuri, ci, într-o oarecare măsură sunt comune și altor instrumente de recunoaștere reciprocă, fiind legate de caracterul incomplet și dezechilibrat al zonei de justiție penală a UE. Au existat modificări juridice sau legislative la nivel național care au afectat procedurile MEA, de exemplu, în

¹⁰ COM(2011)175, privind punerea în aplicare, începând cu anul 2007, a Deciziei-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre.

¹¹ COM(2011)175, privind punerea în aplicare, începând cu anul 2007, a Deciziei-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre.

Regatul Unit și în Polonia, care au pretins că rezolvă problemele precum proporționalitatea, însă există riscul că discrepanțele dintre statele membre vor continua să persiste sau chiar să se amplifice. Măsurile legislative cu caracter neobligatoriu, cum ar fi Manualul european privind modalitățile de emitere a unui mandat european de arestare, în versiunea sa revizuită, sunt utile, însă nu au rezolvat toate problemele. Prin urmare, o acțiune legislativă la nivelul UE este considerată a fi necesară pentru a reforma funcționarea MEA și a altor instrumente de recunoaștere reciprocă și pentru a asigura un mai bun echilibru al zonei de justiție penală a UE.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.1.2014
Rezultatul votului final	+: 46 -: 4 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Rita Borsellino, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Monika Flašíková Beňová, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Clemente Mastella, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Nuno Melo, Roberta Metsola, Louis Michel, Claude Moraes, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Membri supleanți prezenți la votul final	Monika Hohlmeier, Ulrike Lunacek, Jan Mulder, Carl Schlyter